

Caracterizarea personajului Nica din opera Amintiri din copilărie scrisa de Ion Creanga-prima parte

Personaj principal, dinamic, multidimensional, referential; tendinta de a crea o mitologie a eului-narator; prin personaj, povestitorul se proiecteaza pe sine in planul fictiunii.

Modalitati de caracterizare:

- mijloace directe-, caracterizarea directa si portretul fizic realizate de catre eul-narator, autocaracterizarea;

- mijloace indirecte: caracterizarea prin propriile actiuni (experientele copilăriei capata proportii mitice), ganduri si simtiri; prin mediul de viata al personajului; prin monologul interior.

Maniera principala de caracterizare a personajului e insiruirea de fapte la care acesta participa si pe care le cheama in constiinta memoria afectiva.

Pe langa intentia scriitorului de a contura imaginea realista a spatiului hu-mulestean, descoperim in Amintiri din copilărie tendinta - poate inconstienta - de a crea o mitologie a eului-narator. Dupa cum observa Cornel Regman, "in absenta oricarei scheme prestabilite, Creanga isi creeaza noua sa mitologie, cu personaje... de poveste". Un astfel de personaj este Nica-a lui Stefan a Petrei, cel prin care povestitorul se proiecteaza pe sine in planul fictiunii.

Dar, mai cu seama, el reprezinta in universul mitologic al copilăriei, "principala zeităate (...), zeul-copil, intruchipare a principiului vital pur, elementar" (Mircea Tomus). Prin urmare, asemenea oricarei zeităti, Nica isi va manifesta necontenit apartenenta la cele doua principii universale, binele si raul: "Dupa aceea zvarleam petrele, pe rand, in stioalna unde ma scaldam: una pentru Dumnezeu si una pentru dracul, facand parte dreapta la amundoi; apoi mai zvarleam cateva, de incuiam pe dracul in fundul stioalnei, cu bulbuci la gura: s-apoi, hustiuliuc! si eu in stioalna, de-a cufundul, sa prind pe dracul de un picior, caci asa ni era obiceiul sa facem la scaldat, de pe cand Adam-Babadam. Dupa asta, ma mai cufundam de trei ori la rand, pentru Tatal, pentru Fiul si Duhul Sfânt, si inc-o data, pentru Amin". Actiunea simultana a unor forte contrare il determina pe protagonistul Amintirilor..., care era baiat de scoala, sa fuga de aceasta, ori, divinizandu-si mama, sa o necajeasca mereu cu sotile lui. In absenta acestei antinomii, fiinta eroului ar fi de neconceput.